

CSIKI LAPOK

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TARSADALMI HETILAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Vákár L. könyv- és papírkereskedése Csikszereda,
ahová a lap szellemi részét illető minden közlemény,
írásmint hirdetések és előfizetési díjak is küldendők.
— Telefon hívószám 20. —

FELELŐS SZERKESZTŐ:
KOHÁNYI GYULA
Laptulajdonos: **VÁKÁR L.**

Előfizetési ár: Egész évre 16 kor. (Külföldre 20 K)
Félévre 8 kor. Negyedévre 4 kor.
Hirdetési díjak a legolcsóbban számítottak.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Beköszöntő.

Csikszereda, 1918. márc. 27.

Amidőn arra vállalkozom, hogy a Csiki Lapok felelős szerkesztői tisztét a mai nappal átvegyem, kétszeresen érzem e nagyfontosságú történelmi időben a reám háruló feladat megoldásával járuló nehézségeket. Ugy a háboru s még inkább a közelebbi béke és a folyamatban levő nagy nemzeti átalakulás nyomán erre — a román betörés által legközvetlenebbül sújtott s a román béke nyomán előálló új helyzetben legjelentékenyebben érdekelt — vármegyére általában váró feladatok megoldásának nagy problémája, mint különösen a csekély egyeniségem előtt az itteni viszonyokkal még sok tekintetben ismeretlenségem folytán bizonyára minduntalan feibukkanandó különféle akadályok szinte habozóvá tesznek a tekintetben, van-e jogom, lehet-e bátorságom vállalkozni e feladatra? Megnyugtat azonban és sikerrel biztat az a tudat, hogy vármegyénk közéletének vezető személyiségei teljes támogatásukat voltak szívesek kijelentésbe helyezni szerkesztői teendőim megoldása körül rám váró feladataimban.

Programmom egyszerű és rövid: Nem azt igyekszem keresni, ami elválaszt, hanem ami összehoz s mivel úgy érzem, hogy a jelenlegi kormány ezt a magyar nemzeti egység s ebben az új életre feltámadó Erdély közös nagy érdekei szempontjából vizsgálva is híven képviseli, úgy nyilvánosságra hozott programjában mint közismert cselekedeteiben: a Csiki Lapok addig, míg az én nevémet viseli homlokán: az országos 48-as alkotmánypárt elvei és törekvései mellett rendületlenül ki fog tartani. Ennek keretén belül hangot kívánunk adni minden olyan jogos és méltányos kívánságnak, mely a vármegye életében, lakosságának anyagi, szellemi és erkölcsi előhaladásában számottevő eszmét, gondolatot és szándékot képvisel. Általában célom az, hogy minél kevesebbet ígérjünk, de annál többet tegyünk, ha valamely eszmét felvetünk, nem fogunk megelégedni azzal, hogy a gondolatot kidobjuk a világba, hanem keresni és szorgalmazni fogjuk a módokat, amelyek alkalmasak lehetnek arra, hogy az eszmét a valóság világába is átvigyük.

Munkánkhoz segítségül hívunk mindenkit, nem, osztály és felekezeti különbség nélkül, de különösen kérjük támogatását azoknak a tényezőknél, akiknek a vállán mindig, de ma külön-

nösen a népjólétén való munkálkodás feladata nyugszik: a tisztviselőket, a papokat és tanítókat! A társadalmi, a romokat ujjaépítő munkában nem kérdjük senkinek a vallását, nem a politikai meggyőződését, csak azt nézzük: jó szándéka, a vármegye lakosságának javát célzó törekvései nincsenek-e ellenében a mi programunkkal: egy mindnyájáért és mindnyája egyért! Ha azt látjuk ezzel szemben, hogy akadnak egyének, akik jobban gyűlölik ellenségeiket, illetve azokat, akiket ilyenekül képzelnek, mint szeretik a hazát és nemzetet, valamint különösen a vármegye javát: még a netaláni politikai egyetértés sem fog visszatartani attól, hogy nyíltan állást foglaljunk szethuzásra hajló, a nemzeti egység megbontását célzó törekvéseikkel szemben!..

Abban a reményben, hogy legjobb szándéku munkánkat jóindulatu bíralat s a közös cél előmozdítására irányuló bőséges támogatás fogja kísérni, utnak indítjuk a megújított Csiki Lapokat s kerjük minden olvasójára s a vármegye minden lakójára Isten bőséges áldását!

Kohányi Gyula.

A világháboru — döntés előtt.

A negyedik éve tartó világháboru vége fele közeledik, Európa keletén már megszűnt, nyugaton pedig megkezdődött a világ legnagyobb csatája. Másfélezredévvél ezelőtt ugyanott vívta Attila hunjaival catalauni csatát Aetius római légiói ellen, ahol most, immár másodízben a korhadtt francia társadalom s a pénzsóvár angol és amerikai kufárszellem az életerős, előre törekvő német lendületet feltartóztatni igyekszik, — hála Istennek — mint a jelek mutatják, sikertelenül s ez alatt — bizonyára — mi is készülünk rá, hogy alkalomadtán döntő csapást mérjünk a délnyugati árulóra, aki most ket éve zsarolni próbált s mikor nem sikerült „kibontott lobogóval ment át az ellenség táborába“.

A világháboru folyamán már negyedik fél éve alatt veszítettünk sok csatát, ért bennünket sok csapás is, de egy még nem történt a központi hatalmakkal sohasem: hogy ha offenzívát kezdték, az ne sikerült volna, hívták legyen azt Tannenbergnek, Gorlicének, Belgrádnak vagy Nagyszébennek, avagy Lütichnek, Antwerpennek vagy Tolmeinnak a 12. Leonzó-csatában...

Imádkozzunk a ránk virradó husvét ünnepe a szövetséges fegyverek győzelmeért, amely végre meghozza a világnak a rég óhajtott békét, a nyugati fronton is, ahol most dől el a XX. század irányadó politikájának sorsa s ezzel együtt Magyarországnak is a jövője!

A nemzetiségi kérdés.

Irta: dr. Györgypál Domokos.

Mélyen elszomorító, igazán megdöbbentő jelenség, hogy a magyar állam ezeréves fennállása után, ma, amikor egy radikális és demokratikus reform megvalósításáról, vagyis arról van szó, hogy állami életünk intézését és kormányzását, a nemzet minél szélesebb rétegeire kiterjesszük, a legfőbb gondot az képezi, hogy miként vigyük keresztül ezt a reformot úgy, hogy az a magyar állam jövője letelét alá ne ássa, hogy abban a magyarság döntő és irányító szerepe biztosítva legyen. Mélyen elszomorító különösen azon mindnyájunk tudatában és meggyőződésében élő valóság, hogy Magyarországon még mindig lehet és van nemzetiségi kérdés és a magyar állam politikai egységének megbontására törő nemzetiségi veszedelem. Mielőtt tovább mennék, sietek kijelenteni, hogy én Magyarországon ma csak egy nemzetiségi kérdést ismerek s ez az oláh. A csaknem 4 év óta tartó irtózatot háboru eklatáns bizonyítékát szolgáltatva annak, hogy a hazánkban élő többi nemzetiségek, a magyar államtól való elszakadási törekvéseket nem tápláltak, állampolgári kötelességeiket úgy itthon, mint a harctereken lelkiismeretesen és becsületesen teljesítették. Egyedül az oláh volt az, mely agitátorai útján, az oláh beavatkozást szorgalmazta, s a bekövetkezett orvtámadást, repeső szívvel, mintegy Messiást üdvözölte.

Hogy hazánkban a magyar állam ezeréves fennállása után, még ma is lehet szó nemzetiségi kérdésről s hogy jogos lehet az az aggodalom, hogy ha a választójogi törvény esetleg nem helyes alapokon épült fel, a magyarság az állami élet értékében és irányításában döntő szerepét elveszitheti, ennek okát én csak kismértékben találok meg nemzetiségeinkben. Ennek legelőbb s mondhatnám, egyedüli oka az u. n. nemzetiségi egyenjogúsításról szóló 1868. évi XLIV. t. cikkben gyökeredzik s azon gyengeségünkben, hogy oly hosszú időn keresztül, a multnak tapasztalatain nem okulva, nem helyeztük hatályon kívül annak a törvénynek mindazon rendelkezéseit, melyek nemzetiségeinket egyenesen biztatták arra, hogy ebben az országban pedig az állam nyelvét a magyar nyelvet megtanulnotok nem kell, mert arra miután saját nyelveket úgy a községi mint a törvényhatósági életben szabadon használhatjátok — szükség-

getek amugy sincsen. Hol az idegen tannyelvű iskolák létesítésének a megengedésével, módot és alkalmat adott arra, hogy ezen intézetek, mintegy állami támogatás és segítség mellett, rajokban bocsássák ki magukból a magyar haza ellenségeit, a Románia Mare gondolatától megrészegített izgatókat, később hazasárulókat. Ennek a szerencsétlen törvényalkotásnak lett aztán a következménye, hogy nemzetiségeink, de különösen az oláhok, még olyan községekben is, hol a lakosság nagyrésztben magyar, nem beszélnek magyarul. S ezért a hiba ismét nem az oláhokban keresendő, hanem bennünk magyarokban, mert ha egy ilyen községben összejön 10 ember, kik közül csak egy beszél oláhlul, a többi 9 azonnal az egynek a kedvéért már oláhlul beszél.

A multak, de különösen a közelmúlt szomorú tapasztalatai meggyőzhettek mindenkit, talán még ellenségeinket is arról, hogy nemzeti létünk és fennmaradásunk meggyilkolása nélkül, ezeket az állapotokat tovább túrnunk nem szabad, azokon minden erőnkkel és akaratunkkal változtatnunk kell. Ha eddig bizonyos politikai opporunitás gátolt is abban, hogy erős kézzel nyuljunk hozzá az eddigi rémes állapotok gyökeres megváltoztatásához és orvoslásához, most amikor a magyar nemzet e szörnyű háború forogtatásában az erőpróbát oly fényesen kiállotta, elérkezett az ideje annak, hogy lakunkból, állami életünkre és politikai egységünkre oly veszélyes és kártékony elemeket kiirtsuk, ilyeneknek a létezését lehetetlenné tegyük. Rá kell térni arra az állápontra, hogy ebben az országban, idegen nemzetiségi érdek ne létezzék s az ország összes lakosságát más érzelmek, más ideál ne hassa át, mint az, mely a magyar állam egységének, területi integritásának a megvédésében, a magyar állam önállóságának és függetlenségének a kivívásában és teljes megvalósításában csucsosodik ki. Más szóval nemzetiségeinket, nemcsak külsőleg, a magyarul írni-olvasni tudás követelésével, hanem belsőleg, érzelmileg is magyarrá kell tenni, a szónak abban az értelmében, hogy a ki itt a magyar állam területén lakik, ki a magyar nemzet által egyformán megszabott jogokkal él, ki a magyar állam védelmét igénybe veszi, annak a magyar állam egységét sértő s annak megbontására törő aspirációkat táplálnia szabad ne legyen. Nemzetiségeink közül pedig azon egyeseknek, kik a fentieket magukra nézve kötelezőnek elfogadni nem akarnák, még az országban birt javaiknak a kifizetésével is, mód és alkalom adandó, hogy ki-ki nemzetiiségi érzelmeit szabadon követve, más hazát válasszon, hol aztán, velünk szemben táplált ellenséges érzelmeinek és indulatainak szabad folyást engedhet. Ne gondolja senki, hogy ezen eszme megvalósítása esetén, az ország lakossága nagyon megfogyatkoznék, mert — bár jóstehetséggel megáldva nem vagyok — bizton merem állítani, hogy a fentiek miatt ezen ország nemzetiségi lakosságának még 1%-a sem caerél új hazát s ha igen, sajnos van annyi kivándorolt tiszt magyar elem, hogy velük az eltávozóknak a helyét bőven lehet pótolni. Ezen eszme keresztülvitele után aztán, az ittmaradottaktól az erőszakos magyarosítás és a nemzetiségek elnyomásának a vádjá nélkül, joggal követelhetjük meg, hogy ne csak külsőleg, hanem belsőleg, érzelmileg is magyarok legyenek, s minden a magyar állam egységével, a magyar nemzeti állameszmével ellentétes törekvést, vas szigorral lehetne és kellene büntetni.

Háboru után.

Értekezlet a Csikvármegyei Magánjavak kezelésének jövődjé ügyében.

Egyszer csak vége szakad, mint mindenek a minék kezdete volt. Vége lesz tehát teljes bizonyossággal az öldöklésnek, a rombolásnak is. De mi lesz azután?

Mi lesz, ha megszűnik a rémes pusztítás mindenben ami kedves, ami jó, ami szeretett, ami féltett és ami szükséges volt az embernek, a hazának?!

Mivel és hogyan kell pótolni a hiányokat, új életre kelteni a megbénult szerveket?

A háboru okozta sebek gyógyítást várnak, a sajnó fájdalomra enyhítő balsam kell.

Nem lehet azonban kétséges, hogy akkor, amidőn a hosszú háboru egész országunk minden közerejét leköti és felhasználja, összetett kézzel várni ügyeink rendezését, megbocsáthatatlan botorság volna.

Nem lehetne menteni azon indolenciát sem, mely a magunk erejének, munkájának bünös elhanyagolásával mindent a kormányzattól tenne függővé, mert az országos kormány gondjait ma már az egész haza háborus sebei, leromlott, elgyengült közgazdasági életünk fellendítése, megerősítése veszi igénybe.

Segíts magadon s megsegít az Isten!

E kérdések felett töprengett folyó hó 22-én vármegyénk egy néhány meghívott kiválósága a vármegyeház nagytermében. Még a januári törvényhatósági közgyűlésen felmerült az eszme, de élt már azelőtt is sokak szívében, hogy el kell készülni jó előre amaz időre, melyben száz és száz szociális, kulturális, gazdasági, ipari és kereskedelmi kérdést helyez majd előtérbe a bekövetkezendő béke idő.

Oly kérdéseket, melyekre felelni kell, melyeket félretolni nem lehet, ha nemzet akarunk maradni e hazán és a melyeknek megoldása a háboru előtti időkből ismeretes sablonok szerint nem lehetséges.

Új szempontok, új alakulatok, új szükségletek, új körülmények követelnek új eszméket, új megoldásokat.

A törvényhatósági bizottság erre vonatkozó határozata alapján ült egybe a magánjavak igazgató-tanácsa, melynek kibővítésére meghiva voltak e vármegyéből és kívülről is olyanok, kiknek szaktudása, tapasztalata a fontos tanácskozás sikere érdekében kívánatosnak mutatkozott.

Jelen voltak: Dr. Tolnay Lajos főispán, Fejér Sándor alispán, Szász Lajos főjegyző, dr. Györgypál Domokos tiszti főügyész, dr. Ujfalusi Jenő polgármester, Oláh Alajos, Kiss Antal, Bartalis Ágoston, T. Nagy Imre igazgató tanácsosok, dr. Csiky József igazgató, Csató István helyettes gazdatiszt, Élthes Zsigmond, Blénessy Albert, Ferenczi István, Kovács János, Blénessy József, ifj. Tódor Antal, dr. Vákár P. Ártur, dr. Pál Gábor, dr. Tódor Béla, dr. Kovács Albert és Kapos Leó.

Sajnos a megjelenésben többeket különböző körülmények megakadályoztak. A nagyfontosságú értekezlet lefolyásának részletes ismertetése túlhaladná e hírlapi tudósítás szűk keretét, miért is a kiemelkedőbb pontok felsorolása mellett csupán azt jegyezzük meg, hogy a tanácskozás mindenestre alkalmasnak de szükségesnek is mutatkozott arra, hogy a háboru utáni idők teendői rendszerbe foglalva, tudatosan készítettessenek elő.

Az értekezlet lefolyását következőkben ismertetjük.

Fejér Sándor alispán, mint igazgatótanács elnöke az értekezletet megnyitó beszédében

utalt arra, hogy a vármegye magánvagyonának az állag sérelme nélkül a közel jövőben részt kell vennie, oly tevékenységben, mely jövedelmeinek fokozása, erejének intenzívebb kihasználása mellett a vármegye közgazdasági életének kiépítését munkálja. Előadta, hogy a vármegye tekintélyes vagyona az eddigi időben nem jövedelmezett úgy, a miként elvárni lehetett volna, berendezkedése, kezelése, szervei nem mutatkoztak alkalmasoknak és elégendőknek arra, hogy oly tevékenységben vehessen oroszán részt, melyre nagyobb arányai hivatottá tették.

De talán helyes is volt ez így, mert ama tény, hogy a vagyon állaga nem csökkentetett, de, sőt szembetűnő gyarapodást ért el, most már képebbé teszi arra, hogy a háboru utáni idők súlyosabb megterhelését elbirhassa.

A tanácskozás sorrendjére nézve javasolja, a beérkezett 3 írásbeli javaslat felolvasását.

Elsőnek T. Nagy Imre olvasta fel a magánjavak vagyoni állapotát, eddigi kezelését részletesen feltűntető, elaboratumát, melynek záradékaként megjelöli az utakat és módokat, melyeken a jövedelem szaporítását, helyesebb és arányosabb elosztását s végül a kezelés szervezetében tervezett változtatás helyes keresztülvitelét véli elérhetőnek. A terjedelmes, kiváló körültekintéssel értékes adatokkal előkelő irodalmi színvonalon álló, stílusban megírt munkálatot, az értekezlet nagy tetszéssel fogadta.

Másodizben dr. Kovács Gyárfás javaslata olvastatott fel, melyben a jövedelem fokozására a házi kezelés részleges megvalósítását ajánlja és a mely szintén helyesléssel fogadtatott.

Harmadsorban került ismertetésre a dr. Vákár Ártur már korábban beadott tervezete, melyet maga a tervező számos megoldásra váró kérdés felsorolásával, támogatott és a mely államilag garantált nagyobb kölcsön felvételének eszméjén nyugszik.

E munkálatok részletes ismertetését mellőznünk kell azért, mert terjedelmes voltak kizárja a közlés lehetőségét, részletei nem adnák hű képét az egésznek, de különben is ki nyomtatásuk és szétosztásuk az értekezlet további folyamán elhatározottat.

A javaslatok előadása után vette kezdetét a széles mederben folytatott vita, melynek kiemelkedő pontjai a dr. Pál Gábor, dr. Kovács Albert, Szász Lajos és különösen a dr. Tolnay Lajos főispán felszólalásai voltak.

Minden felszólalásból egyértelműleg tűnt ki, hogy a szóbanforgó óriási vagyon kezelése, szervezete, a mai viszonyoknak egyáltalán nem felel meg, tehát gondoskodni kell oly berendezkedésről, mely a vagyon belterjes és céltudatos kezelését a kellő ellenőrzés biztosítása mellett lehetővé teszi, az intézésre legalkalmasabb szakemberek kiválasztását biztosítja és minden ízében modern fejlődésre, közgazdasági kulturális és szociális áldozatok hozatalára képebbé teszi.

Mint hogy pedig a szervezeti átalakítás hosszabb időt igényel, a feladatok igen nagy része pedig a háboru befejezése, a békeidő beállta előtt követeli sikeres megoldását — legeleő sorban a feladatok összeírása, a megoldás sorrendjének megállapítása és a lehetőségek egybevetése képezi a jelenlegi vezetőség legsürgősebb köteleességét.

E munkálatok elvégzését az értekezlet akként kívánja biztosítani, hogy dr. Tolnay Lajos főispán elnöklete alatt, Fejér Sándor, Szász Lajos, dr. Csiky József, T. Nagy Imre, dr. Ujfalusi Jenő, dr. Nagy Jenő, dr. Vákár P. Ártur, dr. Pál Gábor, Blénessy József, Mélik

István, dr. Györgypál Domokos és dr. Kovács Gyárfás urakból álló bizottságot kér fel e célra különösen hangsúlyozván, hogy a létesítendő intézmények az egész vármegye területén összeírassanak.

E célból szívesen vesz minden életre való eszmét bárhonnan jöjjön is az.

Hangsúlyozni kívánjuk végül, hogy dr. Tolnay főispán a kidolgozandó tervezet megvalósításánál úgy a saját, mint az államkormány legmesszebb menő támogatásával helyezte kilátásba s ismerve az ő tevékenységét és azt hogy igéreteinek beváltásában fáradhatatlan agilitást, szívós kitartást tapasztal mindenkor, — nagy a reménységünk, hogy a végleg szükségesnek és sürgősnek felismert feladatok megoldásánál a vármegyei magánvagyon, a dicső székely határezred vagyonának ezen nagyszabású akciója, eddig nem is sejtett fényes eredményekkel fog járni.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Szerkesztőváltás.** Dr. Élthes Gyula vármegyei árvaszéki elnök, új állásának átvétele folytán, az ezzel reá hármlott újabb bokros teendő miatt megvált a Csiki Lapok felelős szerkesztői tisztétől, melyet egy évtizednél hosszabb időn át, az egész vármegye lakosságának s különösen lapunk olvasó közönségének általános meglepedésére töltött be. Megváltása alkalmából nem kíván semmi bucsuszóval járulni a közönség elé, mi azonban nem bocsáthatjuk utnak lapunknak ezt az első olyan számát, amelyen dr. Élthes Gyula neve már nem jelenik meg, anélkül, hogy felne jegyezzük azokat a bokros érdemeket, melyeket ő e lapnak oly változatos körülmények közt, különösen pedig a közelebb lefolyt történelmi időkben való gondos és a rábizott nagy érdekeket figyelemre méltatott szerkesztésével szerzett s meg vagyunk róla győződve, hogy egész olvasó közönségünk érzését tolmácsoljuk, mikor dr. Élthes Gyulának a Csiki Lapok szerkesztői tisztében kifejtett érdemes munkásságáért őszinte köszönetünket fejezzük ki. A Csiki Lapok szerkesztői tisztét, mint az a lapunk vezető helyén olvasható beköszöntőből is látható, Kohányi Gyula kir. tanfelügyelő vette át.

— **Husvét.** Negyedik háborus husvétra virad immár a magyar. Az első volt a legborzasztóbb, mikor a sárosi és ungi szorosokban emberfeletti erőfeszítéssel igyekeztünk feltartani az orosz áradatot, amelyek a cári uralom angol zsoldba állt csatlósai akartak a központi hatalmak éléstárára s ezzel együtt Magyarország egységére és szabadságára zudítani. A borzalmas véres husvétnak meg volt az eredménye; feltartottuk az orosz s három héttel később már Gorlicével ejtettük bámulatba a világot. A második háborus husvétot már messze hazánk határain tul ünnepelték katonáink s az orosz fronton már ünnepi fegyverszünet melege csapott át a drótsövényeken, csupán az áruló szövetséges, a talian ostromolta hiába Doberdó fensikjét. A harmadik husvét volt a legszerencsétlenebb: a második áruló szövetséges, a bércecs hazát harapófogóként körülölelő hűtlen szomszéd elől elmenekült Erdély határain még nagy erővel dörögtek az ágyuk azonban tovább, a messze északon már eltűnt a cári uralom s habár az akkor éppen a háboru folytatása érdekében történt, mintegy ösztönyszerűen éreztük, hogy az Európát el-

nyeléssel fenyegetett szlávsnak azt az erejét csupán az immár letűnt autokrata rendszer képviselte s a szabadság szellője a száz féle népből összetett óriás birodalmat részekre fogja bontani, — s úgy történt. Mire az orosz köztársaság megérte születésének első évfordulóját: már meg is szűnt területén a háboru s rengeteg területén százezerszámra szétszórta hadifogoly véreink csapatostul érkeznek napról-napra határainkhoz s adnak hálát Istennek a husvét ünnepén hangosan hirdetve: „Dicsőség a magasságban Istennek, — Alleluja!”

— **A mezőgazdasági felmentések meghosszabbítása.** A honvédelmi miniszter távirati rendeletben értesítette a törvényhatóságokat, hogy a március hó 31-ével lejáráó mezőgazdasági munkálatokra szóló katonai felmentések — azokat kivéve, akiknél a felmentésben a „tovább nem” záradék is ott van, — minden külön értesítés nélkül április hó 30-ig meghosszabbítottatnak s ez az illetők igazolványi lapjaira rávezetendő.

— **A kertgazdaságok és a katonai munkaerő.** Inczedy-Joksmann Nándor erdélyi közéleti kormánybiztos értesítette a vármegye alispánját, hogy a közellátási viszonyok javítása céljából a mai időben annyira fontos nagyobb kertgazdaságok létesítése érdekében a katonai parancsnokságok úgy a városi mint a magánkertgazdaságok megmunkálására nagyon előnyös feltételek mellett katonai munkaerőt bocsátanak rendelkezésre.

— **Szövetkezeti közgyűlés.** A Csikszereda és vidéke tisztviselőinek fogyasztási és értékesítő szövetkezete f. hó 24-én, virágvasárnapon d. u. 3 órakor tartotta az 1917. évi mérleg jóváhagyására hivatott közgyűlését, a városháza nagytermében Kovács Jenő m. kir. adóosztály ügyvezető igazgató elnöke alatt. Az elnök a közgyűlést megnyitván bejelentette, hogy Szász Lajos vm. főjegyző, szövetkezeti elnök, a városon kívül hivatalos elfoglaltságban lévén, akadályozva van a megjelenésben s ezért a múlt vasárnapról — a tagok kellő számban meg nem jelenése miatt — a mai napra elnapolt közgyűlést ő fogja vezetni. Előterjesztette azután az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentéseit, melyeket térszűke miatt jövő számunkban fogunk részletesen ismertetni, s amelyeket a közgyűlés egyhangulag elfogadott s úgy az igazgatóságnak, mint a felügyelő bizottságnak — köszönetének kifejezése mellett — megadta a felmentvényt. Az előterjesztett mérlegből már most megemlítjük, hogy a bejelentett és megállapított hadikár figyelembe vétele nélkül a múlt évi tiszta haszon — az összes levonások után — amelyek közt az üzletvezetőnek megszavazott 5000 korona, a pénztárosnak megszavazott 1600 korona tiszteletdíj, továbbá (az igazgatóság javaslata ellenére, a központi ellenőr előirányzatának megfelelően) Kajtsa József és Wagner Sándor felszólalása után az elnöknek és ügyvezető-igazgatónak megszavazott 800-800 korona jutalom is szerepel, — 2400 koronán felül van, mely a tartalék-alapot fogja gyarapítani, míg a hadikár megtérítéséhez vétele után az üzletrészek 1916. és 1917. évre 5%-os osztalékban fognak részesülni. A közgyűlés további folyamán az igazgatóságból kisorsoltattak Szász Lajos, Dajbukát Jakab és Fejér Sándor, akiket a közgyűlés az igazgatóság tagjaivá ismét egyhangulag, közfelkiáltással megválasztott. Ezután a közgyűlés — az elnök elterjesztésével feloszlott.

— **A tisztviselők hadikárai.** A Háromszék vármegyei köztisztviselők a napokban tartottak, amelyen elhatározták, hogy kérvény-nyel fordulnak a kormányhoz az iránt, hogy

— tekintettel a folyton növekvő drágaságra, mely a menekülés miatt elpusztult javaknak, a kármegállapító bizottság által felvett árakon való beszerzését lehetetlenné teszi — a megállapított kárösszegeknek 100%-kal való fel-emelését elvileg mondja ki s a leggyorsabban folyósítsa. A memorandumot a végrehajtó bizottság Csikvármegye alispánjának is megküldte pártolás végett.

— **Hadikárokat felülvizsgáló bizottság** alakítását rendelte el a belügyminiszter — mint lapunk múlt számában már említettük, — amely munkálat céljaira bizottság alakítandó, amely bizottságba a törvényhatóság négy tagot küld ki. E célból f. hó 27-én rendkívüli közgyűlés volt, mely a bizottság tagjaivá dr. Tódor Béla Fülöp Ákos, id. Pál Gábor és id. Gál József törvényhatósági bizottsági tagokat választotta meg.

— **Megkötöttük a román békét.** Kedden f. hó 26-án délután érkezett hivatalos távirat tudatja, hogy Romániával a végleges békét megkötöttük s a békeszerződést aláírtuk. Ezzel Európa keletén a háboru véget ért.

Eladó ház

Csikszeredában, Mikó-utca 15. sz. alatti, mely áll 5 szép szobából,

ÜZLETHELYISÉGNEK

is könnyen átalakítható, kitűnő forgalmi hely. Bővebbet lapunk kiadóhivatalában. 7--

Eladó kaszáló.

Csikbánkfalva község határában fekvő egy darab cirka 5 hold területű erdei kaszáló olcsón eladó.

Cím a kiadóhivatalban. 4—5

Szám 3—1918. végrh.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

Alulírt kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a csikszeredai királyi járásbíróságnak 1916. évi Pk. 2668/5. sz. végzése folytán, dr. Hein István ügyvéd által képviselt Hofherr—Schrantz s társa részv.-társaság végrehajtató részére, végrehajtást szenvedett ellen 400 korona 52 fillér rókekövetelés s járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől kielégített és 1550 koronára becsült ingóságokra a csikszeredai kir. járásbíróság fenti számú végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap- és felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna, végrehajtást szenvedő lakásán Csikszeredában leendő megtartása határidőül 1918. évi április hó 6-ik napjának délutáni 3 órája kitűzetik, amikor a bíróság lefoglalt ingók és pedig: lovak, bivalak, bükkfa, wertheim szekrény és kocsis a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy amennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttnél írásban vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár fölőlegére fognak utaltatni.

Kelt Csikszereda, 1918. évi március hó 20-ik napján.

Keresztes Gyula,
kir. bir. végrehajtó.

Erdélyi Bortermelők Szövetkezete

marosvásárhelyi cég, amint értesülünk
Gyergyószentmiklóson fióktelepet létesít.

Ezen szövetkezet Erdély legtekintélyesebb bortermelőiből és kereskedőiből áll, akik eddigi működésükkel az erdélyi borkereskedelem jelentékeny fellendítését eredményezték. A szövetkezetnek még van egy fióktelepe Budapesten, hol az erdélyi boroknak igyekszik piacot teremteni, a vállalat az erdélyi boroknak a külföldre való kivitelét is feladatául tűzte ki.

Örömmel üdvözljük a fióktelepet Gyergyószentmiklóson, mely minden valószínűség szerint vidékünk kereskedelmét igyekszik előmozdítani s ezt annál is inkább hisszük, mert garanciát nyújt arra az igazgatóság tagjai, kik a következő urakból állanak:

Gróf Teleky Ádám nagybirtokos, elnök.
Boroskrakkói Bürger Albert, gyáros és nagybirtokos, alelnök.
Szalmásy Gyula, vezérigazgató.

IGAZGATÓSÁG TAGJAI:

Gróf Degenfeld Kristóf, nagybirtokos.
Dr. Drexler Béla, miniszteri titkár.
Incédy-Jokszmann Nándor, főispán.
Pekri Géza, nagybirtokos.
Dr. Madaras József, jószágkormányzó.
Patrubány Miklós, vezérigazgató.
Schwarz Mór, nagyiparos.
Schick Adolf, bornagykereskedő.
Ugron Gábor v. b. t. t., királyi biztos.
Dr. Tischler Márton.
Dr. Telegdy István, ügyvéd.

A szövetkezet központi irodahelyisége:
Marosvásárhelyt, Széchenyi-tér 29. sz. a. van,

A budapesti fióktelep irodája:
Budapest, V., Dorottya-utca 3. szám.

A gyergyószentmiklósi fióktelep irodája:
A Gyergyói bank és takarékpénztár r. t. helyiségében.

VILÁGRA-SZÖLŐ-ÚJDONSÁG!

Lurion

CIPÖKRÉM-VIASZK

Öt perc alatt
egy adag Lurion cipőkrem-viaszkból
bárki egy negyed kiló legfinomabb
cipőcrémet főzhet

ÁRA 2-K. MINDENÜTT KAPHATÓ!
Montonviaszk-Művek-Részvénytársaság.

BUDAPEST, VILÁNDRÁSSY-UT 74.

VIZSGÁKRA

a polgári- és középiskola
minden osztályából, érettségi-
ségi, felvételi vizsgákra
stb. gyorsan, osztály-
összevonással, felelős-
ség mellett készít elő a

Loaldas tanintézet
Budapest, VII., Dohány-u. 84.
Telefon 32-40.

A csiktaploczai faiskolából na-
gyobb mennyiségű alma és körte
vadonc eladó. — Xántus Dávid.
1-2

Eladó.

Csikszeredában, a Vigadó utcában
egy 5 szoba, konyha, kamra és
mellék helyiségek és 3 szoba,
konyha, kamra és mellék helyisé-
gekből álló kettős lakású kőház,
külön udvarral és kerttel. Ugyan-
ott egy különálló három szobából,
konyha, kamra és mellék helyisé-
gekből álló kőház azonnal eladó.

Értekezhetni Dr. Daradics
Félix ügyvédnél, Csikszere-
redában.
1-

Eladó vendéglő.

Gyimesbükön özv. Vizoly Albertné-
féle vendéglőhelyiség italmérési joggal,
vegyeskereskedéssel, a hozzátartozó
mellék helyiségekkel és belsőséggel ha-
lálózás folytán örök áron eladó.

Értekezni lehet Hargitai János
ny. m. kir. pénzügyőri biztos, műszaki
tisztviselővel, Marosvásárhely, Deák
Farkas-utca 17/a szám.
3-5

Ha butorokat akar venni
ne sajnálja az utat M.-Vásárhelyre és tekintse meg
SZÉKELY és RÉTI
erdélyrészi butorgyár részvénytársaság
kamarai szállítók

BUTORTERMEIT.

Ebédlők, uri és hálószobák, szalonok, vas- és
rézbutorok, szőnyegek, függönyök, zongorák
hatalmas választékban, jutányos árak mellett.
17-

ÉRTESÍTÉS!

Tisztelettel értesítem a n. é. közön-
séget, hogy Brassóban a sétatéri
vendéglőt újból atvettem és min-
den törekvéssel azon leszek, hogy
már ismert jó konyhával, kitűnő
boraimmal és állandóan frissen csa-
polt kőbányai sörrel általános meg-
elégedését kiérdemeljem. Továbbra is
kérem a nagyérdemű közönség becses
pártfogását. Kiváló tisztelettel

SCHUSTER MÁRTON

sétatéri vendéglős, Brassóban.
Nyitás március 16-án, szombaton.
1-3

Hirdetmény.

Az idejű fajdvadászatra 10 drb
jegyet adok ki a csicsói vadász-
területre.

Jegy kapható a községi jegyző ur-
nál Csicsóban.

Györpál András,
bérlő.
2-2

Bort és borpárlatot (cognacot)

ELADOK

Szöllősi Samu, Székelyudvarhely.

19-